

Agir dans son lieu — Săcel

27 februarie – 16 aprilie

Ioana Cîrlig, Morgane Denzler, Andreea Medar, Aurelia Mihai, Ilie Mihali, Ileana Mihali, Delia Popa, Maria Poterașu, Damien Rouxel

Curator: Julie Crenn

Vernisaj: **vineri, 27 februarie 2026, 18:00–21:00**

Anca Poterasu Gallery, împreună cu **Asociația Română de Artă Contemporană (ARAC)**, prezintă **Agir dans son lieu – Săcel**, o expoziție de grup care se deschide **vineri, 27 februarie, între orele 18:00 și 21:00**, aducând arta contemporană în dialog direct cu patrimoniul cultural și meșteșugurile tradiționale din regiunea Maramureș.

Expoziția reunește artiști care au participat la **a doua ediție a Rezidenței de Artă ARAC din Săcel, Maramureș (2025)**, alături de artiști și practicieni invitați special, ale căror practici se raportează la cultura materială și la tradițiile meșteșugărești. Sunt prezentate lucrări concepute în timpul rezidenței, precum și lucrări noi și anterioare.

În cadrul **rezidenței din iulie 2025**, artiștii **Morgane Denzler, Damien Rouxel, Delia Popa, Ioana Cîrlig, Andreea Medar și Ilie Mihali**, împreună cu curatoarea invitată **Julie Crenn**, au desfășurat activități de cercetare de teren, experiment și dialog în relație directă cu contextul agrar local. Lucrările dezvoltate în urma acestui proces explorează fragilitatea practicilor de subzistență, interdependența dintre formele de viață umane, animale și materiale, precum și deciziile etice, politice și culturale care configurează peisajele rurale.

Expoziția include, de asemenea, contribuțiile **Ilenei Mihali** și ale **Mariei Poterașu**, printr-o lucrare textilă ce evocă scene rurale, precum și filmul *City of Bucur* de **Aurelia Mihai**, care trasează o punte conceptuală între sat și oraș. Împreună, aceste lucrări articulează multiplele moduri în care practica artistică poate răspunde responsabil mediului propriu, evidențiind atât presiunile impuse de sistemele extractive, cât și potențialul de reziliență, grijă și continuitate culturală.

Rezidența de Artă ARAC din Săcel, Maramureș, a fost concepută pentru a stimula un dialog continuu între contextul urban și cel rural, cu scopul de a revitaliza și promova valorile locale prin artă, sustenabilitate și practici ale economiei circulare. În **2026**, proiectul ajunge la **cea de-a treia ediție**, inaugurând un spațiu dedicat care transformă rezidența într-o platformă pe termen lung pentru cercetare site-specific și proiecte colaborative, ancorate în contextul local.

Anca Poterasu Gallery

www.ancapoterasu.com
contact@ancapoterasu.com

26 Popa Soare Street
Bucharest, 023983

Agir dans son lieu este un demers curatorial pe termen lung, inițiat în 2016 de Julie Crenn, ce articulează cercetarea, rezidențele și expozițiile într-un cadru dedicat explorării relațiilor dintre artiști și mediile țărănești. Titlul, care se traduce prin „a acționa din propriul loc”, definește o practică ancorată în context, atentă la dimensiunile istorice, culturale și ecologice și deschisă către experiența directă a locului.

„De-a lungul istoriei artei occidentale, figurile țăranului și ale țăranicii au fost supuse unei esențializări care persistă în imaginarul colectiv. În acesta, reprezentarea pare neschimbată. Totuși, începând cu anii 1960, nu mai vorbim despre o lume țăărănească, ci despre medii țăărănești, la plural, locuite de actori care fac alegeri privind modul în care își practică meseria. Alegeri politice, militante, strategice și economice, care îi conduc pe două căi: cea a exploatării sau cea a reciprocității. Prima consideră lumea vie drept o resursă pe termen scurt, destinată randamentului maxim; cea de-a doua, la fel de rațională pe cât este de rezonabilă, aplică o abordare sustenabilă a lumii vii. Prima conduce la o agricultură fără fermier, o agricultură desprinsă de sol; a doua la o reconectare fizică, etică și politică cu propriul mediu. «O agricultură fără fermier nu este doar problema deșertificării satului; este și dispariția unei profesii și, odată cu aceasta, a corpului de cunoștințe și savoir-faire care au fundamentat legătura esențială cu lumea vie pe care țăranii și fermierii au păstrat-o timp de milenii în numele societății.» Astfel, de la fermier la țăran, profesiile nu sunt aceleași, nici relația cu timpul și cu pământul.”
(Fragment din textul curatorial)

Rezidența de Artă ARAC din Săcel (2025) a fost co-finanțată de Ministerul Culturii.

Parteneri: Institutul Francez București, Primăria Săcel, Școala din Săcel, Bodori Design Studio, Consiliul Local Săcel, Consiliul Județean Maramureș.

Pentru informații suplimentare, ne puteți contacta la: contact@ancapoterasu.com

Julie Crenn (n. 1982, Franța) este istoric de artă, critic de artă (AICA) și curator independent. În 2005, a obținut un master în istoria și critica artei la Universitatea Rennes 2, cu o teză despre arta Frida Kahlo. Continuând cercetările asupra practicilor feministe și decoloniale, a obținut un doctorat în Arte (istorie și teorie) la Université Michel de Montaigne, Bordeaux III. Prin texte și expoziții, desfășoară o cercetare intersecțională dedicată corpului, memoriei și activismului artistic.

Ioana Cîrlig (n. 1987, București) a studiat Cinematografia și a început să lucreze ca fotojurnalist încă din timpul studiilor. Din 2011 este fotograf independent, dezvoltând proiecte personale pe termen lung axate pe peisajul industrial și relația dintre om și natură în comunitățile rurale din România. În 2017 a început o explorare a lumii botanice, incluzând plante rare și parcuri naționale, precum și un viitor imaginar care examinează simbioza plantă-deșeu și colonii spațiale speculative. Proiectul *The New Empire* a fost prezentat la București de Anca Poterasu Gallery, într-o expoziție personală curatoriată de Julie Bonzon (2024), și la Timișoara, în cadrul Bienalei Art Encounters – *My Rhino Is Not A Myth*, curatoriată de Adrian Notz (2023). A mai expus la Kunsthalle Bega (Timișoara, 2025), Noorderlicht Biennale – *Machine Entanglements* (Tărlăle de Jos, 2025), Creative Europe Forum (Paris, 2023), expoziția itinerantă europeană *Nature Future* (Koln, Düsseldorf, Stuttgart, Berlin, Praga, 2022–2023), Kommunale Galerie – *Crossing the Same Circumstance* (Berlin, 2021).

Morgane Denzler (n. 1986, Maisons-Laffitte, Franța) a absolvit în 2011 École Nationale Supérieure des Beaux-Arts din Paris (master), specializându-se în fotografie și antropologie sub îndrumarea lui Patrick Tosani și Maurice Godelier. Activând între Bruxelles și Paris, este fotograf și artist vizual, reinterpretând mediul fotografic pentru a-i accentua dimensiunile fizice și senzoriale. Practica sa se situează la intersecția dintre cercetare și artă contemporană, reflectând asupra memoriei, peisajului și condiției umane. Din 2019, dezvoltă proiectul de cercetare *Agir dans son lieu*, inițiat de curatoarea Julie Crenn, marcat de rezidențe și expoziții în cadrul cărora desfășoară cercetare de teren în colaborare cu crescători de ovine (Les Ateliers des Arques, Le Transpalette Bourges, Les Abattoirs Toulouse, La Galerie du Douven). Tot din 2019, este implicată în activități pedagogice la Plateau 96, în cadrul colectivului Indigo (artiști cu dizabilități).

Andreea Medar (n. 1990, Târgu Jiu, România) este artistă și lucrează cu obiect, mixed media, sculptură, instalație media și video, practica sa fiind caracterizată de un limbaj vizual stratificat. Din 2017 colaborează la diverse proiecte cu artista, curatoarea și criticul de artă Mălina Ionescu. Prin juxtapunerea unor elemente contrastante, Medar își reconfigurează imaginarul personal, dezvoltând proiecte care investighează istoria familială, comunitățile rurale, ritualul și procesele de transformare, disoluție și persistență.

Aurelia Mihai (n. 1968, București, România) este artist vizual și regizoare stabilită în Hamburg. A studiat la Universitatea Națională de Arte din București, apoi la Academia de Arte Vizuale din Düsseldorf și la Academia de Arte Media din Köln. Între 2009 și 2021 a fost profesoară la Universitatea de Arte din Braunschweig. A primit numeroase premii și burse, printre care Villa Aurora (Los Angeles), Academia Germană Villa Massimo (Roma), precum și burse IASPIS Stockholm și Stiftung Kunstfonds. Filmele și

lucrările sale video au fost prezentate în expoziții internaționale la The Chelsea Museum of Art (New York), Cheekwood Museum of Art (Nashville), Museum Ludwig Köln, K21 Düsseldorf, Documenta 13 (Kassel), Hamburger Kunsthalle, Cobra Museum (Amstelveen), Palace of the Arts (Napoli), MACRO (Roma), Kunsthalle Salzburg, MOCAK (Cracovia), Kaunas Picture Gallery (Lituania), BIENALSUR (Cordoba, Argentina), Museo Nacional Reina Sofia (Madrid), Centre Pompidou (Paris), MNAC București, Periferic 8 – Bienala de Artă Contemporană Iași.

Ilie Mihali (n. 1976, Săcel, România) a studiat ceramica în anii 1990 la Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca, continuând cu studii postuniversitare la Universitatea Națională de Arte din București (2000). În 2003 a emigrat în Regatul Unit, unde a urmat un parcurs profesional în afara domeniului artistic. Odată cu inițierea Rezidenței de Artă din Săcel, și-a reluat practica artistică, situată la intersecția dintre arta contemporană și meșteșugul tradițional. Artist invitat recurent în cadrul rezidenței, explorează ceramica și metodele artisanale ancorate în cunoașterea locală, aducându-le în dialog cu abordări contemporane.

Ileana Mihali (n. 1958, Săcel, România) s-a născut într-o familie cu șase copii. A urmat școala din sat timp de șase ani, cât era standardul la acea vreme. Și-ar fi dorit să își continue studiile, întrucât îi plăcea să învețe, însă acest lucru ar fi presupus să meargă la școală într-un oraș mai îndepărtat. Neavând sprijinul necesar, nu a putut face acest pas — o situație pe care o consideră și astăzi unul dintre regretele sale. S-a căsătorit la 18 ani, conform obiceiurilor vremii. A crescut doi copii, un băiat și o fată, în prezent adulți, stabiliți în străinătate (Marea Britanie și Italia), și are șase nepoți. Ileana Mihali a locuit întreaga viață în Săcel, ocupându-se de agricultură și de vânzarea produselor în piețele din orașele apropiate. Iarna își montează războiul de țesut și realizează diverse textile artisanale. După moartea soțului său, în urmă cu câțiva ani, a redus activitățile agricole și dedică mai mult timp țesutului, dorindu-și să transmită nepoatelor sale meșteșugul atunci când acestea vin în vacanță.

Delia Popa (n. 1980, București, România) deține un MFA în Pictură și Desen de la School of the Art Institute of Chicago (SUA, 2007), un Postgraduate Diploma în Arte Plastice de la Goldsmiths College, University of London (2005), precum și un MFA în Arte Vizuale și o diplomă de licență în Pictură de la Universitatea Națională de Arte din București (2004). Lucrează în medii precum pictură, video, instalație, performance și proiecte participative. Lucrările sale au fost prezentate în expoziții de grup, proiecții și evenimente performative naționale și internaționale, printre care la MNAC București (2023/2020/2014/2005), Pragovka Gallery (Praga, 2024), Anca Poterasu Gallery (București, 2024), Toplocentrala (Sofia, 2022), Cologne Biennale (Germania, 2022), Occupy Art Festival (New York, 2022), Kunsthalle Bega (Timișoara, 2021), WASP Studios (București, 2018). În 2020, o parte dintre lucrările sale au intrat, prin achiziție publică, în colecția MNAC.

Maria Poterasu (n. 1949 – d. 2023, Săcel, România) a fost crescută de bunici, experiență care i-a format de timpuriu simțul responsabilității și independenței. A avut o puternică dorință de a învăța și a beneficiat de burse de merit oferite de stat, care i-au permis să își continue studiile. A urmat Institutul Pedagogic din Cluj, primind burse de studiu, o realizare semnificativă pentru acea perioadă, mai ales

pentru o tânără din mediul rural. După finalizarea studiilor, s-a întors în Săcel, unde a lucrat peste patruzeci de ani ca educatoare. Și-a dedicat viața educației timpurii și rolului școlii ca spațiu central al comunității. În paralel, a crescut patru copii; cele trei fiice mai mari au emigrat în Spania și Belgia, iar cea mai mică este implicată în domeniul culturii, educației și artei contemporane. Maria Poterasu a trăit întreaga viață în Săcel. În timpul liber cosea, țesea covoare și era interesată de politică. Copiii de pe strada ei și-o amintesc și ca pe o bucătăreasă excelentă.

Damien Rouxel (n. 1993, Quimper, Franța) a crescut la fermă, unde a cunoscut duritatea, codurile, uneltele și limbajul lumii agricole. Practica sa vizuală (fotografie, video, sculptură, instalație și performance) reinterpretează ferma ca pe o scenă, în care animalele, părinții și sora sa, echipamentele și uneltele agricole devin decor și actori. Prin intermediul acestora, Rouxel abordează teme precum istoria personală și familială, identitatea de gen, istoria artei, noțiunea de monstruozitate, mitul, modelul, drag-ul și masca. Ferma devine astfel un teatru imaginar în care se joacă atât libertatea, cât și complexitatea.